

kollektiv anstrengelse kunne bringe arbejdet i 33-magtsudvalget ud af dets nuværende dødvande. USA havde ikke lagt sig fast på nogen bestemt formel og ville ikke indtage nogen doktrinær holdning til detailspørgsmål. Der kunne ikke være tvivl om, at sikkerhedsrådet var hovedansvarlig for den internationale freds og sikkerheds opretholdelse. På den anden side måtte kravet om en effektiv daglig ledelse føre til, at generalsekretærens eksekutivmyndighed ikke blev svækket. Nøglen til problemets løsning var ikke „maskineriet“, men den politiske vilje.

Kenya fremførte, at hvis FN ikke kunne opfylde sin fredsbevarende opgave, ville mange små nationer ikke have mange chancer for at overleve. Som følge af divergerende opfattelser i sikkerhedsrådet var FN i dag uden et fredsbevarende maskineri, hvilket organisationens behandling af konflikten mellem Indien og Pakistan med al tydelighed viste. På denne baggrund måtte generalforsamlingen nu klart definere de forholdsregler, der måtte tages i anvendelse. Der appelleredes i denne forbindelse til 33-magtsudvalget om at glemme politiske divergenser og snarest fremlægge et konstruktivt forslag i generalforsamlingen indeholdende retningslinierne for fredsbevarende operationer, herunder finansieringen. Sluttelig udtryktes håbet om, at 33-magtsudvalget til 27. samling ville have afsluttet sit arbejde med model I og i det mindste påbegyndt arbejdet med model II.

Sovjetunionen understregede som så ofte før princippet om nøje overholdelse af pagten — et synspunkt der blev fulgt op af de øvrige østeuropæiske lande. Nævnes bør dog, at Jugoslavien understregede, at generalforsamlingen havde en residual opgave i så henseende.

I det sovjetiske indlæg hed det endvidere, at man under uformelle konsultationer i det forløbne år havde fremsat flere konkrete forslag. Disse forslag vedrørte bl. a. sikkerhedsrådets ydelse af militær assistance gennem den militære stabskomité og generalsekretærens funktioner i henhold til pagtens art. 97 og 98. Ingen havde imidlertid kommenteret disse forslag.

Frankrig udtalte, at manglen på fremskridt i 33-magtsudvalget ikke burde føre til desillusion. Der var fortsat mulighed for fremskridt, og denne mulighed burde op-

muntres. Problemets vigtighed var almindeligt anerkendt, og de doktrinære forskelle, der stod i vejen for en løsning af problemet, kunne og skulle overvindes. Frankrig afviste unilaterale initiativer og understregede, at forhastede improvisationer let kunne føre til uønskede resultater. I denne sag, hvor selve fortolkningen af FN's pagt var under debat, måtte der være enighed mellem stormagterne. Hvad angik finansieringsspørgsmålet var Frankrig af den opfattelse, at dette burde undersøges af et særligt ad hoc organ oprettet i medfør af pagtens art. 29. Om en af Marokko fremsat tanke om udsendelse af spørgeskemaer til de forskellige regeringer om fredsbevarende styrkers operationer og finansiering udtaltes, at dette næppe var en god ide, da dette i sig selv kunne rejse substantielle problemer, der yderligere ville hæmme arbejdet i 33-magtsudvalget.

Italien gik ind for en bredere repræsentation i 33-magtsudvalget og fandt i øvrigt, at det var en anomali, når et af de permanente medlemmer af sikkerhedsrådet ikke var repræsenteret i udvalget. Lignende synspunkter blev fremført af flere andre lande, bl. a. Tyrkiet.

Storbritannien bemærkede, at det var andet år i træk, at 33-magtsudvalget ikke havde kunnet fremvise fremskridt. Man ønskede imidlertid ikke at dadle nogen i denne anledning og fandt, at den nuværende arbejdsform i arbejdsgruppen var udmærket.

Ingen af de nordiske lande deltog i debatten i år.

III. Resolutionen.

Den 10. december 1971 fremlagde Belgien, Cypern, Danmark, Grækenland og New Zealand et resolutionsforslag, som i sin operative del anbefaler, at den under 33-magtsudvalget nedsatte arbejdsgruppe aflægger rapport til udvalget mindst hver tredje måned, fremhæver vigtigheden af at finde frem til retningslinier acceptable for alle parter for at øge effektiviteten af FN's fredsbevarende operationer i overensstemmelse med pagten og henstiller til 33-magtsudvalget at fremskynde sit arbejde. Endvidere anmodes medlemslande, som måtte have synspunkter eller forslag om FN's fredsbevarende operationer om at fremlægge disse for udvalget inden 15. marts 1972.